

Moral i economia professional

La lluita contra el càncer

El principal obstacle, el "xarlatanisme"

ATENC la invitació de vostès amb vertadera complaença perquè estic convençut que la lluita contra el càncer no tindrà vertadera eficàcia fins que l'opinió pública ens hi acompanyi, i per a aconseguir la incorporació a les nostres rendes, cap mitjà més eficaç, cap tribuna de més ressonància, cap portaveu més poderós no hi ha que el de la Premsa; el diari de gran circulació, passant de mà en mà, té una capacitat de difusió un poder de captació de voluntats molt més gran que qualsevol altre element. Els meus estimats admirats mestres i professors Peyrí i Bartrina han tractat aquest assumpte en magistrals articles des de l'altura que correspon a llur categoria.

Sigui'm permès d'enfocar-lo des d'un pla més modest, però no menys útil, no oblidant que la campanya nobilíssima de "El Día Gráfico" va dirigida al gran públic, al que es precis d'enraonar amb gran sinceritat; però categòricament, fugint de tot allò que pugui despistar-lo o fer-lo dubtar.

I la primera afirmació que hom fa és aquesta: EL CANCER ES CURABLE. Sí: el càncer és curable. Però existeix un factor essencial, existeix un element del que depèn, en sa quasi totalitat, que aqueixa afirmació pugui ésser un fet positiu: el temps. Heus ací el secret. La màxima "el temps és or", en matèria de càncer podem modificar-la, dient: "el temps és la vida". Per això és precis economitjar-lo amb cobdícia, i evitar que passi el moment propici, l'"hora terapèutica", perquè, una volta passada, no retorna jamai.

D'això s'en dedueix la necessitat d'un diagnòstic primerenc, no sempre possible, perquè la gran tradició del càncer rau en no donar símptomes aparatosos que alarmin el malalt i l'indueixin a consultar el metge. Convençuda d'aquesta necessitat, l'"Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya" va publicar, fa poc, la "cartilla" que alludia el Dr. Peyrí, en la qual es consignen els primers símptomes de la terrible ma-

lura en ses diverses localitzacions. Es precis d'insistir en aquesta campanya, la eficàcia de la qual ha d'ésser evident.

Però la lluita contra el càncer té i ha tingut un enemic poderosíssim: el XARLATANISME. I dic "xarlatanisme" i no curanderisme, perquè encara que posi el curander en el grup dels "xarlatans", són molt més perillosos els que, amparats per un títol honorós (el de metge o apotecari) no vacillen a baixar els últims graons de l'escala de la dignitat, i dedicar-se a la més innoble de les prostitucions: al tràfec, al comerç amb la salut aliena, sabent que al incaute que ha caigut en ses urpes, no solament li arreballaran aquesta, sinó que van a desposseir-lo de tota probabilitat de curació i han de portar-lo fatalment a la ruïna orgànica, a la desesperació i a la mort.

De totes les malalties que flagellen l'home, la predilecta del "xarlatà" és el càncer. I es comprèn. A cap sifilitic, per ignorant que sigui, no se li ocorrerà anar vers ell pel tractament de la seva lues. Pot existir una excepció, però, malgrat els Tractaments X o Z, i de tots els EMPERADORS DE LA SANG HUMANA, la immensa majoria de luètics va a establiments o especialistes d'absoluta solvència.

El mateix pot dir-se dels tuberculosos. Malgrat d'ésser la tuberculosi una predilecta de la indústria mèdica, és evident, en la pràctica, que el REMEI INFALLIBLE anunciat en la quarta plana, l'utilitza el tuberculós desenganyat que, tip ja de recórrer dispensaris i consultoris sens trobar remei per al terrible mal, però sens perdre l'esperança de sa curació, assaja tot quant li proposen o veu anunciat. Però en aquests casos, el dany és molt menor, perquè el que recull el "xarlatanisme" és, per regla general, els casos pèsims, en els quals la malaltia ha pogut més que la més activa terapèutica. I per altra banda és humà i comprensible que el pobre malalt no es dongui per vençut i assagi en ell totes les potingues